

Тільки спогад

Іван Малкович

Він:

— Було це так давно, що й родимок на тілі
я вже би не згадав: сузір'я їх сумні
ще й світяться немов, та вже десь відлетіли,
і їх розташувань не відтворить мені.

Вона:

— Було б тобі в ті дні, печальний кароок,
не ружі нетривкі, не вірші дарувати,
а в тиші затяжній скидати ланцюжок
і родимки мої губами рахувати...